

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Τραγουδι μαυρο και πικρο,
στου Δηλιγιάννη το νεκρο.

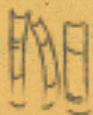
Βγάλε θλιμμένη μου ψυχή τραγουδι λυπημένο
στον γέροντα πρωθυπουργό τον άδικα σφαγμένο
στον τίμιο πολιτευτή, που μ' άρετης στεφάνι
μέσα στη φαύλη εποχή, μόνος αυτός έφάνη.

Ό χρόνος δέν τον γέρασε· τώδινε πάντα νηότη,
κι' ό χάρος τή σεβώτουνε μιá τέτοια τιμιότη
μά' κείνο πώσεβάστηκε κι' ό χάρος και ό χρόνος,
τό φθόνεσε και τόσφαξε αλύτης δολοφόνος!

Γέρω που σάμελλε νά πās από κακοῦργο χέρι
για τόση που μās έδειχνες στοργή αληθινή,
όλ' ή Έλλάς έσφάχτηκε μ' εκείνο τό μαχαίρι
και τό χαμό τον άδικο πικρότατα θρηγεί.

Με τ' άνθη πώστολίσανε προμάχους ιερούς
μ' εκείνα πρέπει, γέροντα, κι' έσένα νά στολίσω
γιατι ό' αυτούς τους άτοχείς του έθνους μας καιρούς,
άσπρα μαλλιά πιο τίμια δέν θά νεκροφιλήσω!

Λευκή ψυχή έλληνική, που μέσα της δέν θαῦρω
καμμιά κακία νά κρυφτή, ούτε σημάδι μαυρο,
πέτα στα πλάττα τ' ούρανοῦ τον κόσμο λησμονούσα
και ή Έλλάς που σε θρηγεί,
δυστυχισμένη κι' όρφανή
τό ματωμένο σάβανο φιλεί εύγνωμονούσα!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

AL 54.41 φ 2.0037

Ο Γιάννης κι' ο Μαρκής,
μιλούνε κι' άπορείς.

Ε. — Άκλειθυβούντες τήν όρμήν του φιλοσόφου πλήθους,
είσέλθωμεν περίλυποι κι' έμείς στο κοιμητήριον
και τους κειμένους πρό πολλού υπό μνημάτων λίθους
και κοιμωμένους ευσεβώς τον ύπνον τον σωτήριον,
έν πάση μνημονεύσωμεν βαθεία συγκινήσει,
πρίν να πληρώσουμε παπα να μας τους λιθωνίστη.

Υπέρ αυτών προς Υψιστον ύψώσωμεν τας χείρας
και κλαύσωμεν με δάκρυα μαυροφρούσης χήρας
που σεβομένη πάντοτε τον πρώτο μακαρίτη,
πολλούς μπορεί να κάλεσε για συντροφιά στο σπήτι,
πολλάς φίλιας έτυχε στον κόσμο να συνδέσει
μα δευτερο δεν ήθελε στεφάνι να φορέση

Υπό πυκνήν καθήμενος έρημικήν κυπάρισσον,
τους κοιμωμένους ευτυχεις, ο έν ζωή μακαρίσον.
Μακαρίσον τους φθάσαντας εις σκότος ευτυχίας
σύ ο ματαίως έντροφών εις φώτα δημαρχίας.
Μακαρίσον τους φθάσαντας εις αληθείας χώμα
και κλείσαντας δια παντός του ψεύματος το στόμα.

Ω σιωπή, πολύτιμον και θεϊον όντως δώρον!
Ω σάχλος και ξεράσματα πολιτικών ρητόρων!
Γιατί το βουλευτήριον
της κλασικής μας γένας
δεν είναι κοιμητήριον
να μη μιλή κανένας!

Αν έλειπε ο θόρυβος της άσυστάτου γλώσσης,
να μην άκούμε διαρκώς στρατών διοργανώσεις
και ευτυχίας εθνικάς εκ βουλευτών Έλλήνων,
ευδεις θ' άντιλαμβάνετο τον εθνικόν μας θρήνον.

Η γλώσσα φέρνει τα καλά ως είδος κομπολόγια,
μα πάντα φεύγουν τα καλά και μένουνε τα λόγια!

Στο μαυρο μας βασίλειο έν' όλα κλοκίθια·
τα πάντα είναι ψέματα και μόνον έν' αλήθεια,
πώς ο βωμής, άφ' τή στιγμή που μες τον κόσμοπέφτει,
διδάσκειται μονάχος του να ξεφύγει πώς να κλέφτη.
Κι' ίσως και μετά θάνατον δεν σταματά το κρίμα του,
γιατί θα συλλογίζεται... να κλέψη και το μνήμα του!

Στον κόσμο τον άπατηλό
πύλαι φτιασμένοι με πηλό,
πας άπεθήςσκων τίμιος, δεν ξαναμελετήται·
μαζύ με το κουφάρι του και ή τιμή του σβύεται·
ένώ αυτί πώπύλησαν άκόμα και τή μάνα των,
ένόξως τα κατάφεραν να ζούν και μετά θάνατον!

Μακαρίσον και ζήλευε τους ευτυχεις; θανόντας
και θρήνει τους έν συμφορά υπάρχοντας και ζώντας.
Τι έκατάλαβες να ζής περίτριμα του δρόμου,
που δεν άντέχεις να φυλάς τας έντολας του νόμου;
Τι έκατάλαβες να ζής και τρέλλα να σε βριστή
όταν ίδής του γείτονος τήν έμορφη παιδίσκη;

Γιατί να ζής άμαρτωλός και δούλος τή σαρκί σου;
γιατί το νόμο να χαλάς
και να γυρεύεις να γελάς
έσύ με τή γυναίκα μου κι' έγω με τή δική σου;
Γιατί δεν συλλογίζεσαι βακχεύων υπερμέτρως,
πώς θα σε βγάλη άχρηστον ο κλειδοφύλαξ Πέτρος.

Τι θέλωμεν να ζήσωμεν
δεινώς δοκιμαζόμενοι
στον κόσμο τον ώραϊον,
ώ; ότου εξανθήσωμεν
περονοσποριζόμενοι
ως είδος Αηζευραίων;

Πρός τί να επίζησωμεν πονούντες και θλιβόμενοι;
Τι θέληγτρα θα ευρωμεν κυρίως νυμφευόμενοι
εθίμων νεωτέρων
κατά το σημερον ήμων και αύριον ετέρων;

Γιατί να ζής και να μετράς; και να τους βρίσκεις λίγους
της μάγου Σαμαρείτιδος τους δώδεκα συζύγους;

Γιατί να προσφιλιάττεσαι και ζωντανός να μένης
σε κόσμο που με τή ζωή χίλιες φορές πεθάνεις;
Γιατί να ζής για ν' άποζούν άπάν' άφ' τή καμπούρα σου,
γιατράι που θ' αναλύσουνε τα θελωμένα εύρά σου;
Πώς ν' άπολαύσης ήδονάς και θέληγτρα της πλάσεως
γεμάτης άθεστόχωμα και λίθους φαρμακείας!

Όποιά βίου ήδονή, όποιον ιδεώδες
και είρωνεία φοβερά που ο θνητός να φρίττη,
το εύρος σου άκράτητον να τρέχη ζαχαρωδες
και να μην έχης ζαχαρη για τον καρέ στο σπήτι!
Γιατί να ζής επίζητων τον άρτον μ' άγωνίαν
και να λαμβάνης άμισθήν, διπλήν τήν πνευμονίαν!

Ο κόσμος είναι κόλαση και των δόντων τρίγμα,
ο κόσμος πουνε ψεύτικος όπως έσύ βρέ χάχα·
γι' αυτό κι' ο πλάστης ο Θεός δεν εύρηκ' άλλο μίγμα
να φτιάση τα κομμάτια του παρα πηλό μονάχα,
κι' ο άνθρωπος σαν έννοιωσε τήν πηλινή του πλάτη,
πλαθει κι' αυτός από πηλό της νύχτας το κανάτι.

Εις τας άγκάλας έντροφών γλυκείας έρωμένης,
άόρατος παράδεισης ν' άνιζη περιμένει,
κι' εκεί που παράδιδεσαι εις όνειρα χρυσά
θαυμάζων έν τή κόλπω σου λιχνίζμενη φίλην,
ευστυχισμένη άνθρωπε, μη πόρτα σου φυσά
και το πρωί το φύσημα γεννά έντεροκείλην!

Γιατί να ζής άκοιλιθών του κόσμου τας μωρίας,
να βλέπης τήν έπιμονήν πολυετούς κυρίας
να βάψη το μουσούδι της, να σφίγγη το κορμίτης
για να παρέχη διαρκώς κι' αυτή τή συνδρομή της
έν ώραις θεαμάτων,
εις άπεκλήρους έραστάς έλκυστικων σωμάτων;

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΙΩ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΠΕΘΥΡΙΟΣ δύο,

άλλ' άμφοτέρας πόρωθεν· χωρίς να κατορθώσης
όσο και νασαι μασκαράς να πας ναν τις καρφώσης!
Γιατί εις κόσμον μάταιον μωρών και ήλιθίων
ποθείς να επίζησωμεν,
άφου δεν περιμένομεν ούτε κανένα θεϊον
να τον κληρονομήσωμεν!

Γιατί να ζούμε ναμαστε στής πείνας το μαράζι,
κι' άλλος μπροστά μας να περνά
με το καλάθια τα τρανά
μπριζόλες ν' άγοράζη;

Γιατί να σκάπτωμεν τήν γήν χειμώνα καλοκαίρι
κι' άλλος μ' αυτόν τον ιδρατα τρεφόμενος να χαίρη;

Μ. — Κύττα τί κόσμος έρχεται και τί φουστάνι μπαίνει·
θαρρείς πως μες τα μνήματα άπρεμιτι θα γένη.

Γ. — Βλέπεις λειπόν τήν κοσμικήν κουφότητα και πλάνη;
γιατί να ζής να τήν κυττάς;

Μ. — Καλά μευ λές βρέ Γιάννη!
"Άλλως τε ο,τι να μου πής έγω το παραδέχομαι,
κι' αν θέλης να πεθάνομε στον κόσμο να μην τρέχωμε
κλέφτω δυο φύλες αύριο άφ' τήν άστυνομία
και πέρνομε για κολατσιό καθένας από μία.

Γ. — Μα τί πανήγυρις κι' αυτή του κόσμου του τρελλού!
"Εγω, Μαρκή, στα νηάτα μου ταξείδεψα κι' άλλου,
άλλα δεν είδα πουθενά επάνω στα μνημεία
να γίνεται συγκέντρωσις και φίλων γιωριμία.
Τι να σου πω μωρ' άδελφέ! Σ' αυτήν τήν έπαρχία,
ούτε και μες το μνήμα σου δεν έχεις ήσυχία!

Βάσκανες μείρα διαρκώς τον άνθρωπος παιδεύει
κι' όλα τα κάνει θέατρα και τα κοροϊδεύει!
Γελά ο πηλινός σωρός, γελά με τα δεινά του,
γελά και πρό του φάσματς άκόμη του θανάτου·
και τα κεριά και τα λοιπά τα πένθημα τα δώρα του
τα φέρνει μες τα μνήματα για να περνά τήν ώρα του!

Κι' είναι το γέλιο ψεύτικο που δείχνει κάθε στόμα
μα και το δάκρυ το πικρό, πιο ψεύτικο άκόμα!
Χαρά και λύπη μοιάζουνε σ' αυτήν τήν ψεύτρα πλάση
μ' όλα θα κλάψη ο θνητός και μ' όλα θα γελάση!

Μή κι' ὁ δεόμενος παπᾶς ὑπὲρ τοῦ τεθνεώτος,
εὐθὺς μετὰ τὴν πληρωμὴν δὲν θὰ γελάσῃ πρῶτος;

Μ. — Τί κόσμος, τί κυράδες καὶ κόρες ζηλευτές!

Γ. — Σκυλήκια μὴν ἡμέρα θὰ γένουνε κι' αὐτές!

Καὶ εἶπα βλέπων γύρω μου ὄσῃ γεγυμνωμένα,
δέκα φορές καλλίτερα νᾶναι κανεὶς στὸν Ἄδη
παρὰ νὰ ζῆ στὸν τόπο μας νὰ βλέπῃ τὸ λιμένα
π' ἀκόμα δὲν ἐξέμπλεξε μὲ τὸ Γεωργιάδη
Εἶθε εἰς κόλπους Ἀβραάμ τὸ πνεῦμα σου νὰ φθάνη
παρὰ νὰ ζῆς μὲς τὸ λαὸ
πῶχει τὴν κάμα γιὰ Θεὸ
καὶ μ' ἓνα φύλλου πήδημα πρωθυπουργοῦς ξεκάνει.

Μετὰ δακρύων ἔλεγα καιόντων καὶ πικρῶν
τὰ κόκκαλα κυτᾶζοντας τοῦ στήθους τῶν νεκρῶν
ἐσᾶς νὰ βλέπω προτιμῶ
κι' ἄς μὴ μὲ θέλγετε ποτὲ,
παρὰ σὲ ἄσχημο λαιμὸ
βεβιασμένο ντεκολτέ!

Κι' ἐβλεπα σκόρπια κόκκαλα καὶ σάρκας ἐν φθορᾷ
καὶ παρακεῖ βλαστάνοντα τὰ κάλλη τ' ἀνθρώπῃ
ἓνα φρικώδη σκελετὸν ὑπάρξαντος ἀνθρώπου
καὶ τὴν γλυκεῖαν ἔκφρασιν νεανικοῦ προσώπου
καὶ εἶπα πρὸς τὴν καλλονὴν, χωρὶς νὰ τὴν θαυμάσω,
πόσον θὰ ἦσο εὐτυχὴς ἐὰν δὲν ἐγεννᾶσε!

Πῶς ἤθελα νὰ πέθαινα ποτὲ νὰ μὴν ἀκούσω
οὔτε γιὰ παρακράτηση οὔτε γιὰ Μονοκροῦσο.

Τί εὐτυχεῖς καὶ τυχεροὶ
αὐτοὶ πώπεθαναν, Μαρῆ,
πρὶν ἰδῶσι τὸ προῖον τῶν ἑαυτῶν κτημάτων
στάς ἀπεθήκας τῶν τρανῶν τοῦ κράτους ἀνομάτων.

Ἄν οἱ νεκροὶ αἰσθάνονται κι' ἂν βλέπουν κι' ἂν ἀκούνε
ἀνυπομόνως βέβαια κι' αὐτοὶ θὰ καρτεροῦνε
νὰ εἶθῃ τὸ γληγωρότερο Δευτέρα παρουσία
νὰ σηκωθοῦνε σύσσωμοι νὰ πᾶνε στὸ Μεσσία
καὶ νὰ τοῦ πεῦν « ἄμάν Χριστέ προτοῦ νὰ μᾶς δικάσῃς,
κόψε τὴν παρακράτηση νὰ μᾶς καθησυχάσῃς! »

Μ. — Τί πλῆθος ἐσυναχτήκε· τί κόρες, τί λεβέντες
ἄλλοι ἀναθευνε κερὰ κι' ἄλλοι μασᾶ ε μέγτες!
Γιὰ κύταξε τί γένεται μέσα στοὺς τάφους Γιάννη
οὔτε τοῦ χάρου ἢ θωριά δὲ σκιαζει τὸ φουστάνι.

Γ. — Σ' αὐτὴν τὴν πλάση τὴν τρελλὴ δὲν ξέρουμε τί κάνουμε
μετάνωσα μωρὲ Μαρῆ, ποῦ σούπα νὰ πεθάνουμε!
Μήπως θαρρεῖς τοὺς τάφους μας πῶς θὰ τοὺς σεβαστοῦνε;
Κι' ἐκεῖ ποδάρια ἐραστῶν θὰ μᾶς ποδοπατοῦνε!

Στὴν ἐπεχὴ πώφθασαμε δὲν ξέρεις τί νὰ κάνῃς
κακὰ νὰ ζῆς καὶ νὰ πεινάς, ψυχρὰ καὶ νὰ πεθάνῃς.
Ψευτιά καὶ σάχλα κι' ἡ ζωὴ κι' ὁ θάνατος πρὸ φρίκης
κι' ἐπικατάρατος, Μαρῆ, ἐκείνος ποῦ θ' ἀφήνῃ
μέσα σὲ τόσα βάσανα καὶ πειρασμοὺς μεγάλους,
ταμπουρλο τὴ γενναῖα του γιὰ νὰ γεννήσῃ κι' ἄλλους!

— X X X X —

Ὁ Στίβας μὲ τὸ Λάσκαρη δυὸ βέκτες ἀνομάτοι,
ἀνοίξανε τὸν καφενὲ στοῦ Χάλδα τὸ παλάτι.
Ποτὰ ἐφέραν ἔξοχα κι' ἓνα μπιλιάρδο τρέλλα
καὶ Κλωναρίδου ἄφθονη τὴ μύρα στὴ βαρέλα.
Καινόργια τὰ σερβίτσια τοὺς ποῦ λάμπουνε σὰν ἄστρα
κανέναν ἄλλο καφενὲ δὲν ἔχει τόση πάστρα.
Ἐκεῖ λοιπὸν τὰ γλέντια σας κι' αἱ συναναστροφαὶ σας
ἐκεῖ πρῶτ' ἀπόγιομα ζητεῖτε τὸν καφέ σας.

ΚΟΥΡΟΥΚΛΗ τὰ ἐξάιρετα καὶ φίνα σιγαρέττα,
φτιασμένα μ' ἐπιστόμιο καὶ μὲ φελὸ καὶ σκέτα.
Κουρούκλη τὰ ξανθὰ καπνὰ τῆς Ξάνθης τὰ περίφημα,
τῶν καπνιστῶν ἐντρύφημα,
τὰ κατακυριεύσαντα Ληξοῦρι κι' Ἀργαστόλι,
αὐτὰ νὰ προτιμήσετε ὡς πατριῶτες ὄλοι.

ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Πολὺ ἐπιθυμοῦμεν νὰ μάθωμεν τίς ἦτο ὁ μουσα-
τραφῆς ἐκεῖνος ἀκροατῆς ὁ κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς
Ἀναλήψεως ἐκνευρισθεὶς καὶ νυστάξας τοσοῦτον ἐκ
τῶν νυσταλέων, μονοτόνων καὶ ἐκνευριστικῶν φθόγ-
γων τῆς φιλαρμονικῆς μας ὅπως γνωρίσωμεν αὐτὸν
καὶ ἐκ τοῦ πλησίον καὶ τῷ συστήσωμεν ὡς μόνον
φάρμακον κατὰ τοῦ ἐκνευρισμοῦ καὶ νυσταγμοῦ του
(μαλάκας) τὴν φιλαρμονικὴν τοῦ Βερβέλη ἧπου θὰ
ἀκροᾶται ἁρμονικωτέρας μουσικῆς καὶ ἴσως εὐρηθε-
ραπείαν ἂν πάσχῃ καὶ ἐξ ἄλλου τινός.

Οἱ μαθηταὶ τῆς φιλαρμονικῆς.

